

Jubileusz 200-lecia
Wyższego Seminarium Duchownego w Tarnowie
„Zawód, pasja, a może styl życia? – czyli czym jest powołanie?”

SZKOŁA PODSTAWOWA (KLASY 6-8)

I. Założenia edukacyjne

1. Cele katechetyczne – wymagania ogólne

Uświadomienie czym jest powołanie w życiu człowieka

Poznanie miejsca, w którym odbywa się formacja do kapłaństwa

Uświadomienie potrzeby modlitwy o właściwy wybór życiowej drogi

Kształtowanie odpowiedzialności za swoje życiowe wybory

2. Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Wiedza:

Uczeń:

- Wymienia różne rodzaje powołania w życiu człowieka
- Opisuje jak wygląda ogólne przygotowanie do kapłaństwa
- Zna rolę seminarium duchownego w diecezji
- Zna historię Wyższego Seminarium Duchownego w Tarnowie

Umiejętności:

- Potrafi wyjaśnić czym jest powołanie w życiu człowieka
- Zna sposoby rozeznawania powołania oraz wspierania powołanych
- Potrafi wymienić najważniejsze wydarzenia związane z Wyższym Seminarium Duchownym w Tarnowie

Postawy:

- Wypowiada się pozytywnie na temat kapłaństwa.
- Podejmuje modlitwę za kapłanów.

3. Korelacja z edukacją szkolną

Historia: rys historyczny WSD w Tarnowie, WOS: rola kapłaństwa w społeczeństwie, historia sztuki: znajomość obrazów przedstawiających sceny biblijne

4. Metody i techniki

Rozmowa kierowana, dyskusja, praca z tekstem Pisma Świętego oraz z filmem, burza mózgów

5. Środki dydaktyczne:

Tablica, kartki papieru, przybory do pisanie, wybrane fragmenty z Pisma Świętego, filmiki tematyczne, komputer, projektor, prezentacja multimedialna, strony internetowe

II. Przebieg katechezy

1. Modlitwa

Katecheta zaprasza uczniów do wspólnej modlitwy o owocne wykorzystanie czasu katechezy:

Panie Jezu, Ty wybrałeś Twoich kapłanów spośród nas i wysłałeś ich, aby głosili Twoje Słowo i działali w Twoje Imię. Za tak wielki dar dla Twego Kościoła przyjmij nasze uwielbienie i dziękczynienie.

2. Sytuacja egzystencjalna

Katecheta prosi o odczytanie świadectwa Tomasza:

W centrum Tranowa na ulicy Piłsudskiego, przez 4 lata podążając do liceum mijałem bardzo wyróżniający się budynek spośród innych. Wiele opowieści na jego temat, a tak naprawdę na temat tego, co tam się robi mogłem usłyszeć od innych. Wysokie mury sprawiały, że to miejsce było bardzo tajemnicze. Czasem widziałem młodych chłopaków, niewiele starszych od siebie wychodzących z budynku. Niektórzy wyglądali jak księża tzn. mieli sutanny czy koszule z koloratką, ale nie wszyscy. Wieczorem najwyższy budynek rozświetlały światła z okien jak z bloków. Jednak o 22.00 to wszystkie światła gasły, tak jakby prąd w jednej chwili wyłączyli. Moja ciekawość była wielka. Dlatego pewnego dnia postanowiłem wejść do tego budynku. Po przekroczeniu progu zostałem przywitany przez młodego człowieka siedzącego przy wejściu z zapytaniem, w czym może mi pomóc. Sam nie wiedziałem co mam powiedzieć. Po chwili milczenia ten młody chłopak zapytał, jak Ci na imię. Odpowiedziałem Tomasz. Wtedy drzwi się tam otworzyły i to, co tam zobaczyłem było jeszcze bardziej zaskakujące niż mogłem sobie wyobrazić. Teraz żyję w tym budynku już 4 rok.

Następnie dzieli uczniów na trzy grupy i każdej wręcza jeden fragment z Pisma Świętego opisujący powołanie (Abram, Jeremiasz, Szawel). Katecheta prosi uczniów, aby uzupełnili schemat rozrysowany na kartonie odpowiadając na pytania do jednego z przygotowanych tekstów, który otrzymają:

- Kto pierwszy wychodzi z inicjatywą?
- Jak Bóg zwraca się do człowieka?
- Jak człowiek reaguje w danej sytuacji – jak odpowiada?

Po zebraniu odpowiedzi katecheta podsumowuje:

Na podstawie wybranych opisów powołań zauważamy, że to Pan Bóg pierwszy wychodzi z inicjatywą i zwraca się do człowieka po imieniu. Imię jest bardzo ważne dla każdego z nas, określa nas jako osoby, mówi o naszej tożsamości. W Biblii imię miało ogromne znaczenie. Przede wszystkim opisywało rolę jaką dana osoba odgrywała w świecie. Pan Bóg, gdy zwraca się do człowieka, pragnie mu nadać jakąś szczególną rolę i zawsze zwraca się do niego po imieniu. Może posłużyć się drugim człowiekiem, kiedy chce kogoś powołać do wyłącznej służby w Kościele. Tak jak Tomasz z historii, którą usłyszeliśmy został zapytany o swoje imię.

Następnie prosi o zapisanie tematu lekcji:

Jubileusz 200-lecie Wyższego Seminarium Duchownego w Tarnowie. Zawód, pasja, a może styl życia? – czyli czym jest powołanie?

3. Wiara i życie chrześcijan

Katecheta rozmawia z uczniami na temat tego, jak możemy zdefiniować „powołanie”. Metodą „burzy mózgów”. Uczniowie zapisują na tablicy synonimy i skojarzenia ze słowem „powołanie”. Następnie katecheta prezentuje kilka przykładowych definicji powołania:

- A) W chrześcijaństwie przez powołanie rozumie się najczęściej wezwanie człowieka przez Boga do określonego sposobu życia
- B) Powołanie – zdolność i zamiłowanie do czegoś, również: przeświadczenie jakiejś osoby o tym, że wybrany zawód, droga życiowa jakiejś osoby są dla niej najwłaściwsze.
- C) Powołanie jest tajemnicą Bożego wybrania.

Następnie katecheta prezentuje podstawowe rodzaje powołania: do świętości, do kapłaństwa, do małżeństwa, do życia konsekrowanego, do samotności.

Katecheta zadaje pytanie uczniom: Skąd się biorą księża?

Po wysłuchaniu odpowiedzi katecheta wyjaśnia czym jest seminarium duchowne i jaką rolę pełni rolę:

Zanim ktoś zostanie księdzem, musi się do tego dobrze przygotować. Takim miejscem jest Seminarium Duchowne. Tam tak jak wy teraz uczycie się, przygotowujecie do różnych sprawdzianów, w przyszłości do egzaminu maturalnego, tak mężczyźni, którzy zostali wezwani „po imieniu” przez Pana Boga muszą się przez 6 lat przygotowywać do bycia księdzem.

Katecheta kontynuując mówi:

Tomek z opowiadania na początku naszej lekcji był bardzo ciekawy, co za murami Seminarium się robi. Zobaczmy to właśnie Wyższe Seminarium Duchowne w Tarnowie, które przeżywa w tym roku swój jubileusz 200-lecia powstania:

Katecheta wyświetla film:

<https://www.youtube.com/watch?v=3n440nOyyNY>

Katecheta komentuje film:

Jak zobaczyliśmy, w seminarium nie tylko mężczyźni przygotowujący się do kapłaństwa modlą się i uczą, ale prowadzą takie normalne życie, jak inni rówieśnicy.

Katecheta pyta uczniów:

W jaki sposób rozeznąć swoje powołanie życiowe?

Po wysłuchaniu odpowiedzi, katecheta prezentuje kilka przykładowych sposobów rozeznawania powołania:

Porady – Jak rozeznąć swoje powołanie?

Módl się. Miej relację z Jezusem. Wsłuchuj się w swoje pragnienia. Czytaj Pismo św. Rozmawiaj, pytaj. Słuchaj, co mówią inni. Bądź odważny, idź za głosem powołania, nie gaś w sobie światła. Weź udział w rekolekcjach, dniach otwartych.

Katecheta może teraz pokazać uczniom gdzie szukać informacji na temat różnych akcji powołaniowych, np. strony internetowe, ogłoszenia dotyczące rekolekcji.

Można wyświetlić krótki film promujący rekolekcje powołaniowe, dni otwarte w seminarium, itp.

<https://www.youtube.com/watch?v=rKa3Y9WGWV8&t=37s>

4. Zastosowanie życiowe

Katecheta zachęca uczniów do dyskusji w oparciu o pytania:

Jak myślicie, czy wszyscy mężczyźni wstępujący do Seminarium Duchownego zostają kapłanami?

Katecheta kontynuuje:

Seminarium Duchowne jest miejsce rozeznania, czyli sprawdzenia czy kapłaństwo jest drogą, na którą Pan Bóg wzywa danego młodego człowieka.

W Wyższym Seminarium Duchownym w Tarnowie, każdy od 200 lat ma okazję rozpoznać swoje powołanie. Tak jak wasi kapłani, których znacie. Np. wasz Ksiądz Proboszcz, księża wikarzy, katecheci, oni wszyscy ukończyli właśnie to seminarium. Więc można powiedzieć, że dzięki Seminarium mamy ich w parafiach, szkołach i wielu innych miejscach.

Dlatego trzeba się modlić za kapłanów, szczególnie tych, których znamy, którzy udzieli nam sakramentu chrztu świętego, przygotowali nas do Pierwszej Komunii Świętej i Spowiedzi Świętej.

5. Podsumowanie treści

Na zakończenie lekcji katecheta w ramach podsumowania może zaprezentować uczniom krótki film pokazujący kleryków Seminarium Duchownego w Tarnowie:

<https://www.youtube.com/watch?v=vbOtXp-9yrY>

Katecheta może skomentować: Jak widzimy decyzja pójścia do Seminarium to jest taki challenge. Sam pobyt tam nie jest jakąś tajemnicą zamkniętą za niedostępnymi murami. W roku jubileuszu 200-lecia Wyższego Seminarium Duchownego w Tarnowie, to miejsce otworzyło drzwi i można je zobaczyć od środka. Spotkać się z klerykami, jak również dowiedzieć się wielu interesujących informacji związanych z tym wyjątkowym miejscem.

6. Notatka

Notatkę będzie stanowił zapis utworzony w czasie „burzy mózgów” oraz definicja powołania św. Jana Pawła II:

Św. Jan Paweł II w liście z 1985 r.: „Ta treść jest wieloraka – wiele jest życiowych powołań i zadań, wobec których młodzi muszą określić swoją własną drogę. Jednakże na każdej z tych dróg chodzi o to, ażeby wypełnić jedno zasadnicze powołanie: być człowiekiem! Być nim, jako chrześcijanin! Być człowiekiem wedle miary daru Chrystusowego”.

(źródło: Jan Paweł II, *Młodość w pracy duszpasterskiej kapłanów*, 31 marca 1985, w: *Listy Ojca Świętego Jana Pawła II do wszystkich Kapłanów Kościoła na Wielki Czwartek*, Kraków 1985.)

7. Praca domowa

Przygotować krótką notę biograficzną bł. ks. Romana Sitki (można skorzystać z filmiku: <https://www.youtube.com/watch?v=2PKT4NnioOs> lub przygotować grafikę/plakat zachęcający do rozeznania swojego powołania.

Dowiedzieć się kto jest Proboszczem parafii, jacy księża posługują na niej. Jaki ksiądz udzielił sakramentu chrztu świętego, przygotował do I Komunii Świętej... Uczniowie mogą zapisać w zeszycie. Pomodlić się za nich.

8. Modlitwa na zakończenie

Można wykorzystać jedną z dwóch poniższych modlitw lub pomodlić się z intencją rozeznania drogi osobistej drogi życia.

a) MODLITWA O POWOŁANIA PAPIEŻA PAWŁA VI

O Jezu, Boski Pasterzu, który powołałeś Apostołów, aby ich uczynić rybakami dusz, pociągnij ku sobie gorące i szlachetne umysły młodych ludzi i uczyn ich swoimi naśladowcami i swoimi sługami. Spraw, by dzielili Twoje pragnienie powszechnego odkupienia, dla którego ustawicznie składasz na ołtarzach swoją ofiarę.

Ty, o Panie, który żyjesz, aby się wstawiać za nami, otwórz przed nimi takie horyzonty, by dostrzegali cały świat, w którym wznosi się niema prośba tak wielu braci o światło prawdy i ciepło miłości. Spraw, by odpowiadając na Twoje wołanie przedłużali tu na ziemi Twoją misję, budowali Twoje Ciało mistyczne - Kościół i byli solą ziemi i światłością świata.

Rozszerz, o Panie, Twoje miłościwe wołanie również na wiele serc kobiecych, czystych i wielkodusznych wlej w nie pragnienie doskonałości ewangelicznej, oddania się służbie Kościołowi oraz ludziom potrzebującym pomocy i miłości. Amen.

b) MODLITWA O ROZEZNANIE ŻYCIOWEGO POWOŁANIA

*Panie Jezu Chryste, oświeć mnie, proszę,
światłem Twojego Ducha,
abym właściwie odczytał drogę,
którą chcesz mnie prowadzić.*

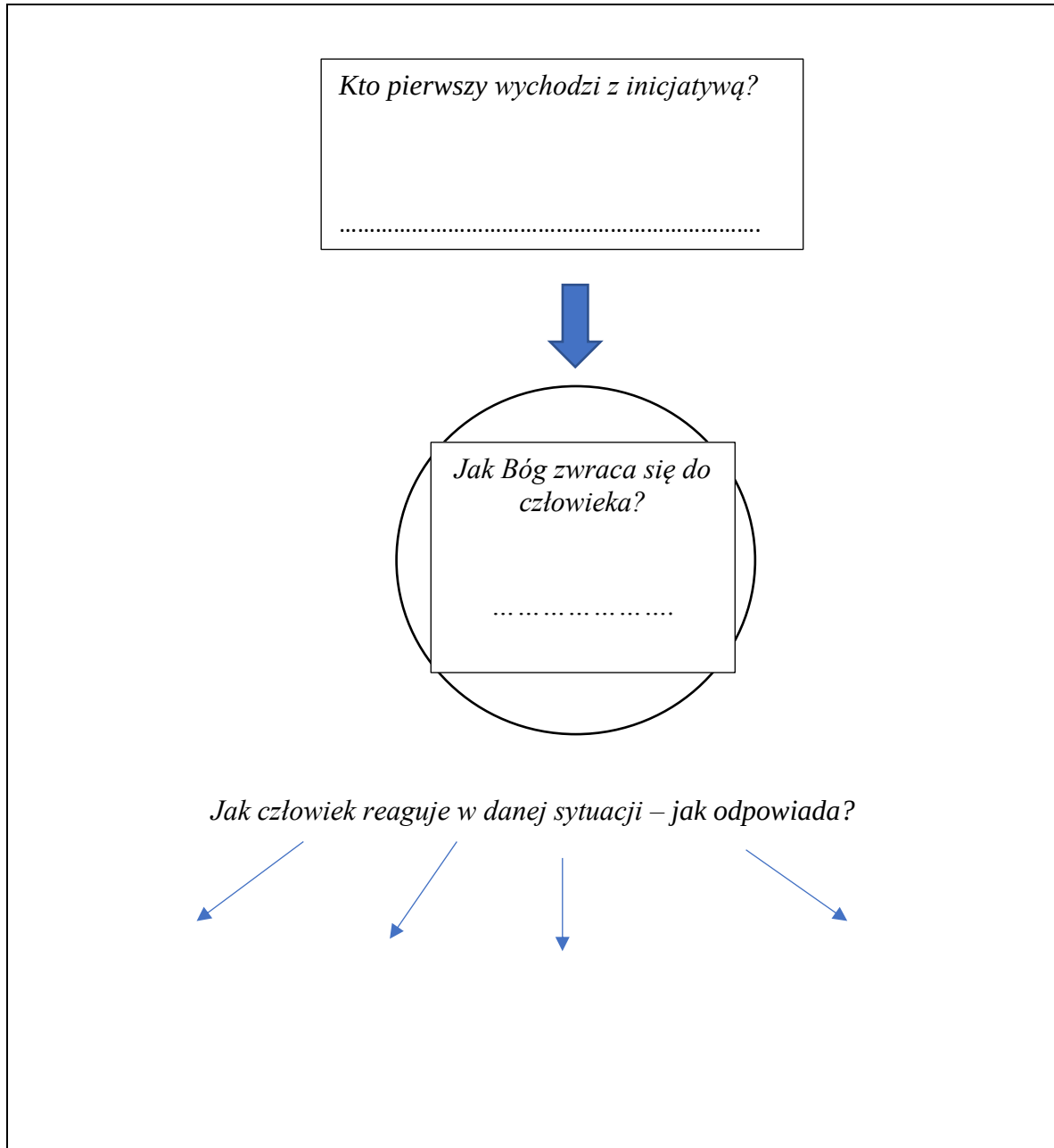
*Daj mi jasność nie tylko umysłu,
ale przede wszystkim serca,
dla rozpoznania tego,
kim jestem, kim mam być
i co mam robić, aby jak najlepiej
zrealizować Twój plan wobec mnie.*

*Udziel mi także siły
do wytrwałego kroczenia za Tobą
drogą mojego życiowego powołania.
Amen.*

9. Ewaluacja realizacji tematu – pytania kontrolne:

- *Wymień kilka rodzajów powołania w życiu człowieka?*
- *W jakim miejscu kandydaci przygotowują się do kapłaństwa?*
- *Co robić, aby odkryć swoje powołanie?*

ZAŁĄCZNIKI:

Powołanie Abrama: Rdz 12, 1-8

1 Pan rzekł do Abrama:

«Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej
i z domu twego ojca
do kraju, który ci ukażę.

2 Uczynię bowiem z ciebie wielki naród,
będę ci błogosławił i twoje imię rozszawię: staniesz się błogosławieństwem.

3 Będę błogosławił tym, którzy ciebie błogosławić będą,
a tym, którzy tobie będą złorzeczyli, i ja będę złorzeczył.
Przez ciebie będą otrzymywały błogosławieństwo
ludy całej ziemi».

4 Abram udał się w drogę, jak mu Pan rozkazał, a z nim poszedł i Lot. Abram miał siedemdziesiąt pięć lat, gdy wyszedł z Charanu. **5** I zabrał Abram z sobą swoją żonę Saraj, swego bratanka Lota i cały dobytek, jaki obaj posiadali, oraz służbę, którą nabyli w Charanie, i wyruszyli, aby się udać do Kanaanu. Gdy zaś przybyli do Kanaanu, **6** Abram przeszedł przez ten kraj aż do pewnej miejscowości koło Sychem, do dębu More. - A w kraju tym mieszkali wówczas Kananejczycy. - **7** Pan, ukazawszy się Abramowi, rzekł: «Twojemu potomstwu oddaję właśnie tę ziemię». Abram zbudował tam ołtarz dla Pana, który mu się ukazał. **8** Stamtąd zaś przeniósł się na wzgórze na wschód od Betel i rozbił swój namiot pomiędzy Betel od zachodu i Aj od wschodu. Tam również zbudował ołtarz dla Pana i wzywał imienia Jego.

Powołanie Jeremiasza: Jr 1, 4-10

4 Pan skierował do mnie następujące słowo:

5 «Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię,
nim przyszedłeś na świat, poświęciłem cię,
prorokiem dla narodów ustanowiłem cię».

6 I rzekłem: «Ach, Panie Boże, przecież nie umiem mówić, bo jestem młodzieńcem!» **7** Pan zaś odpowiedział mi:

«Nie mów: "Jestem młodzieńcem",
gdyż pójdziesz, do kogokolwiek cię poślę,
i będziesz mówił, cokolwiek tobie polecę.

8 Nie lękaj się ich, bo jestem z tobą, by cię chronić» - wyrocznia Pana.

9 I wyciągnąwszy rękę, dotknął Pan moich ust i rzekł mi: «Oto kładę moje słowa w twoje usta. **10** Spójrz, daję ci dzisiaj władzę nad narodami i nad królestwami, byś wyrwał i obalał, byś niszczył i burzył, byś budował i sadił».

Powołanie Szawła: Dz 9, 1-16

1 Szaweł ciągle jeszcze siał grozę i dyszał żądzą zabijania uczniów Pańskich. Udał się do arcykapłana **2** i poprosił go o listy do synagog w Damaszku, aby mógł uwięzić i przyprowadzić do Jerozolimy mężczyzn i kobiety, zwolenników tej drogi, jeśliby jakichś znalazł. **3** Gdy zbliżał się już w swojej podróży do Damaszku, olśniła go nagle światłość z nieba. **4** A gdy upadł na ziemię, usłyszał głos, który mówił: «Szawle, Szawle, dlaczego Mnie prześladujesz?» **5** «Kto jesteś, Panie?» - powiedział. A On: «Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz. **6** Wstań i wejdź do miasta, tam ci powiedzą, co masz czynić».

7 Ludzie, którzy mu towarzyszyli w drodze, oniemieli ze zdumienia, słyszeli bowiem głos, lecz nie widzieli nikogo. **8** Szaweł podniósł się z ziemi, a kiedy otworzył oczy, nic nie widział. Wprowadzili

go więc do Damaszku, trzymając za ręce. **9** Przez trzy dni nic nie widział i ani nie jadł, ani nie pił. **10** W Damaszku znajdował się pewien uczeń, imieniem Ananiasz. «Ananiaszu!» - przemówił do niego Pan w widzeniu. A on odrzekł: «Jestem, Panie!» **11** A Pan do niego: «Idź na ulicę Prostą i zapytaj w domu Judy o Szawła z Tarsu, bo właśnie się modli». **12** (I ujrzał w widzeniu, jak człowiek imieniem Ananiasz wszedł i położył na nim ręce, aby przejrzał). **13** «Panie - odpowiedział Ananiasz - słyszałem z wielu stron, jak dużo złego wyrządził ten człowiek świętym Twoim w Jerozolimie. **14** I ma on także władzę od arcykapłanów więzić tutaj wszystkich, którzy wzywają Twego imienia». **15** «Idź - odpowiedział mu Pan - bo wybrałem sobie tego człowieka za narzędzie. On zanieś imię moje do pogan i królów, i do synów Izraela. **16** I pokażę mu, jak wiele będzie musiał wycierpieć dla mego imienia».